

Uligheder, der kunne fremstaae ved de større og mindre Gaarde paa Landet, og den ærede Minnortet (Nørgaard) har ligeledes givet en heel Deel Exemppler, som jeg finder ere fuldkommen rigtige og flaaende. Den meget ærede Ordfører har i den Aaledning svaret, at der var dog ikke Andet for, end at, naar en Sneekastning skulde foretages, man maatte holde sig til de Folk, man kunde faae paa de forskjellige Eiendomme; men jeg troer, at man kan gaae noget videre. Den høitærede Minister gav et Exempel paa, hvorledes man kunde rette det, nemlig ved at lade møde flere Gange, naar der er færre Folk; men der blev ogsaa nævnet det Exempel, at en større Gaard blev drevet med Dageløse. Kommer man nu der og vil optegne, hvor Mange der kan bruges til Sneekastning, saa er der næsten Ingen; men tager man Hartkornet med i Betragtning, og siger man som Følge deraf til Eieren: Du maa skaffe tilveie saa og saa Mange, saa skaffer han dem; thi saa leier han sine Dageløse. Saaledes bliver Sagen ikke saa vanstelig, naar det overlades til Sognesforstanderskaberne at affatte Regulativerne, og naar det bliver paalaagt dem, at der skal tages Hensyn saavel til Hartkornet, som til den Tjenestestykke, der er tilstede, og ved Fabrikker og deslige til den Assuranceværdi, som vedkommende Bygning har. Det troer jeg nu ogsaa vil vise sig meget nødvendigt at tage Assurancesummen med her omkring Kjøbenhavn; thi vil man her i November Maaned reise omkring og optegne paa Lysskederne de Folk, der kunne bruges til Sneekastning, saa troer jeg, man vil faae et meget ringe Resultat; thi det gik dog vel ikke an at regne de Herrer med, som boe herinde i Kjøbenhavn, til Sneekastning paa Landet (Nielsen: Maa jeg

bede om Ordet). Forresten forekommer det mig at være meget ønskeligt, om det lod sig gjøre, at Assuranceværdien af deslige Bygninger kunde stilles i et normalt Forhold til Hartkornet, at man kunde sige: Saa og saa meget Assuranceværdi skal regnes for saa og saa meget Hartkorn; det vilde meget lette Regulativernes Affattelse.

Drejer: Forskellige Uttringer, der ere faldne fra de ærede foregaaende Talere, foranledige mig til nogle Bemærkninger. Jeg vil saaledes gjøre opmærksom paa, at, naar den ærede 4de Landstingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun) har anført som en Indvending mod § 11 i Majoritetens Forslag, at Communalbestyrelserne vanstelig vilde kunne afføe fra den Regel, som gives i denne Paragraph, da forholder det sig jo vel saa, men derfor var det jo ogsaa, at de, der ere imod det nye System, om jeg saa maa kalde det, skulde udvotere § 11 som den, der indeholder Noget, de ikke kunne gaae ind paa. At det, som den ærede Taler anførte, ei skulde kunne gaae an, at udvotere §§ 11 og 12 paa Grund af den Sammenhæng med det Øvrige, deri finder Sted, antager jeg ikke; i alt Fald er dette kun en formel Vansteligheid, med Hensyn til hvilken det Fornødne vil kunne rettes inden Sagens endelige Afgjørelse. Den høitærede Minister har anført, at Fleertallets Forslag ikke er ganske stemmende med Grundsatningen i Reglementet af 20de December 1799, og at saadant viser sig allerede derved, at Reglementet for Landets Vedkommende opgiver som Momenter, der komme i Betragtning, Heel- og Halvgaarde; hvortil Fleertallets Forslag intet Hensyn tager.